

[Alfred Jensen.]

mere end 50 pct. Det vil altså sige, at der fortsat trænges til en ændring her. Jeg har også påvist, at de lempelser, der er sket i beskattningen i de senere år, fortrinsvis kommer dem med de største indkomster til gode, og jeg er helt enig i, at skattebevægelsen burde ændre retning, så at den ikke ensidigt går opefter, men kommer til at gå i modsat retning. Jeg skal ikke knytte yderligere bemærkninger hertil; jeg har redetgjort for vore synspunkter såvel i første omgang som ved behandlingen af ligningsloven og de 3 lovforslag, som min gruppe fremsatte her i oktober måned.

Angående beskæftigelsen er der jo ikke sagt mange ord, og det beror vel på, at man frygter, det vil gå, som jeg har fremhævet, at arbejdsløsheden vil blive større. Jeg hørte med interesse på de meddelelser, som den højtærede handelsminister gav angående Erhvervsrådets virksomhed i Sønderjylland og om de muligheder, man havde for at sætte ind over for cementfabrikken i Ålborg, der trues med standsning. Selv om der er trøst at hente i de tal, der blev angivet for Sønderjylland, er det dog kun ringe trøst med hensyn til de ledighedstal, som vi måned for måned stilles over for. Der er en sådan beskæftigelsesudvidelse absolut ikke tilstrækkelig; der skal mere til. Det vil altså sige, at problemet med de arbejdsløse består og fortsat vil bestå, og at der må træffes ekstra foranstaltninger både til fremme af beskæftigelsen og til forbedring af de arbejdsløses forhold.

Da jeg ser, at handelsministeren er til stede, vil jeg gerne rette et spørgsmål til ham angående legetøjsfabrikken i Køge. Jeg kunne naturligvis have gjort det i spørgetiden, men jeg finder det lige så rimeligt, at det sker her ved finanslovdebatten. Arbejderne i Køge blev opskræmt, da de hørte, at legetøjsfabrikken skulle skifte ejer og gå over i Krupps besiddelse. Man frygtede det, fordi man anede en fare for, at virksomheden kunne blive nedlagt. Der har været skrevet en hel del frem og tilbage i bladene

herom. Der er ikke skabt sikkerhed hos arbejderne i Køge og vel heller ikke andre steder for, at et ejerskifte ikke betyder ændring i forholdene for de hundreder af arbejdere og funktionærer, som beskæftiges dér. Tværtimod frygter man for, at virksomheden vil blive nedlagt, og en sådan frygt er velbegrundet, eftersom man jo har set, at køb af den art har medført rationalisering og overflytning af virksomheder til andre byer og andre lande. Derfor er det ønskeligt, at man får besked på, om handelsministeren, der, så vidt jeg forstår, skal godkende en sådan handel, vil stille krav om, at virksomheden skal opretholdes og opretholdes i fuldt omfang, så der ikke sker nogen nedgang i beskæftigelsen. Jeg ser meget gerne, at dette spørgsmål besvares, så der bliver klarhed derover.

Dernæst har jeg rejst spørgsmålet om den nye form for offentliggørelse af pristalsberegningerne. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, at jeg her gentager, hvad jeg fremførte i første omgang. Jeg kan ikke tro, at finansministeren ikke er klar over, hvad jeg har ønsket at få svar på. Jeg ved ikke, hvorfor han ikke har besvaret et direkte spørgsmål. Jeg har spurgt om, hvad begrundelsen var for en sådan mørklægning, og jeg har påtalt, at man ikke fortsætter med den praksis, man hidtil har haft: at offentliggøre så meget materiale, at offentligheden og naturligvis specielt lønmodtagerne var i stand til at sætte sig ind i det og efterprøve dets rigtighed. Jeg rejser spørgsmålet her igen, fordi jeg ønsker af finansministeren at få klarhed over, hvorfor man er skredet til en ændring, og fortsat at påtale den mørklægning, som herved finder sted.

Der er også fra anden side talt om pristallet, og det giver mig anledning til at knytte yderligere bemærkninger til dette spørgsmål.

Det ærede medlem hr. Kristian Kristensen talte om, at prisfaldet udeblev, og det ved vi jo alle. Han skød skylden på det lønregulerende pristal og påstod, at så længe